

kajti njih srea gotovo bijejo za vero in narod! — Vsi došli gosti in ogromno velika množica župljanov iz domače, kakor tudi iz sosednjih župnij zbrali so se v prekrasno okinčanih, z venci in s cveticami prepreženih šolskih prostorih, raz katerih so plapolale lepe zastave, avstrijska, štajerska in slovenska. Pred šolskim poslopjem stal je visok slavalok, okinčan z venci, cveticami, prapori in napisom »Dobro došli! Res, vsakega prisleca je veselo presenetila ta lepa okinčava. Največja zasluga in srčna zahvala za to trudno olepšavo gotovo pristojna gospej Možina in gspđ. Mimiki Možina, ki ste se mnogo trudili več dni, da ste velike stane tako dično okrasili. Ta kraj bil je tedaj namenjen, veseliti se gostom z župljani ustanovitve in rojenja novega, za sv. Marka prepotrebnebralnega društva.

Ko so se prostori napolnili, da ni bilo za miško najti več koticke, pričela se je slavnost in moški zbor zapel je prekrasno pesem »Pevčeva molitev«. Na to je pozdravil č. g. Jože Kostanjevec, domači kapelan in predsednik zač. odbora, v prelepih besedah vse navzoče ter ob enem želel novorojenemu detetu srečo in obilni blagoslov božji. Vsprejel se je govor z burnim »živio!«! Po pozdravu zapela s je pesem »Opomin k petju«, pri kateri in v obče pri vseh mešanih zborih so sodelovale odlične domače pevkinje in dve vrli Ptujski gospodičini. Navzoči so potrdili krasoto te pesmi z dolgo trajajočim dleskanjem. Ko se je umirilo in je nastala zopet tihoča, začel je govoriti slavnostni govor č. g. Lekše, kaplan na Gori; a že pri prvih besedah slišali so se »živio!«-klici. In to tudi prav, saj je gospod govornik pokazal, kako krasno, milo in dično da teče slovenska beseda. Govornik je posebno povdarjal, kako hud boj da imamo dandanes Slovenci bojovati, ko nas obdaja sovražnik od vseh strani. Razložil pa je tudi jedrnat plemenit in blag namen tega bralnega društva ter tudi korenito razjasnil, na kakošen način da zamore društvo blago- in plodonosno delovati, lepo se razvijati, razcvitati se in prospevati. Podlaga naj bo trdna. Slovenec se naj bori za svoje in kar si je enkrat pridobil, naj ne da več iz rok, posebno svoje dedščine ne, ampak naj prevla kri za pravico, če je treba. Burni »živio!«-klici in močno dleskanje! Pevci so eksaktno zapeli pesem »U boj!« Po kratkem odmoru pa je govoril g. Dragotin Hribar iz Celja.

Mešani zbor zapel je nato lepo pesem »Avstrija moja«, pri kateri se je jako dobro slišal sopran- in alt-solo. »Per acclamationem« ali z vsklicem se je na to izvršila volitev tako-le: Predsednikom so se izvolili č. g. župnik Matej Slekovec, podpredsednikom Ivan Vidovič, tajnikom g. Matija Kolarič, učitelj, blagajnikom Martin Čeh in knjižničarjem g. Janez Možina, nadučitelj. Namestnikom bila sta izvoljena Franc Kostanjevec in Jože Janžekovič. Gospod župnik so vsprejeli besedo ter v kratkem razložili, na kakošnej podlagi da hočejo imeti to bralno društvo, da bode doseglo svoj namen. Gospod Šuta, kaplan od Sv. Marijete, govoril je potem prav korenito in je s svojim govorom jako navdušil ljudstvo za geslo slovensko: »Vse za vero, dom cesarja«. Tudi temu gospodu bila je zahvala burno odobravanje. Ko je še č. g. Lekše spregovoril z zdravo humoristiko nekoliko besedij zaradi podpore ter tudi omenil onih gospodov, ki so bili zadržani in častitali novemu društvu, kakor g. dr. France Jurtela, dež. poslanec, odvetnik itd., prečitalo se je pismo imenovanega gospoda, ki je bil službeno zadržan. Slava dr. Jurteli! V drugej vrsti imamo omeniti in se zahvaliti g. Alojziju Cizerlju, našemu domačinu in sedanjemu kaplanu pri Sv. Antonu v Slov. goricah. Gspđ. Tončka Štupca je jako navdušeno prečitala pesem g. Franceta Korošec, kaplana v Cirkovcah, kateri je posvetil ono pesem v ustanovitev

bralnega društva. Slava pesniku! Sedaj se je začelo vpisovanje udov. Vpisalo se je na novo 18 udov. Danes šteje društvo 48 domačih in 34 zunanjih, skupaj 82 udov. Kaj ne, lepo število! To pa nam tudi kaže, da so se Markovski župljani vzdramili iz dremotnega spanja ter danes sklenili, posvetiti vse svoje moči trdemu, a navdušenemu boju za najdražji svetinji matere Slave, namreč za vero in milo našo materinščino. Ko se je zapela pesem »Slovenec sem«, zaključili so gosp. župnik to slavnost ter želeli vsem prav dobro zabavo. In podali smo se v s slavalokom, na katerem je bil napis »Živili Slovenci«, okinčane prostore g. Martina Čeha k prosti zabavi. Tukaj je nastalo prav živahno življenje. Vrstila se je pesem za pesmijo, umetne kakor narodne, prepevala so vsa slovenska grla, posebno so se tukaj odlikovale vrle slovensko gospe in gospodičine ter bariton-solo. Tudi godba je marsikateremu oživila srce. Ko je napočila noč, presenetili so g. goste raznobarni lampijoni. Veselili in radovali smo se še v noč in žal, da je čas ločitve tako hitro prijadral in smo se morali ločiti svesti si, da smo položili trdno podlago novemu bralnemu društvu. Konečno zahvaljamo se vsem, ki so pripomogli k tej lepej slavnosti, posebno pa gospodoma govornikoma. Njima slava in čast! Nadalje zahvaljujemo se tem pōtem g. Jurtelu za podporo, vsem gostom iz bližine in daljine, posebno vrlim Ptujčanom in pevcem, ki so sodelovali ter g. Dragotinu Zupančiču, ki je tako eksaktno vodil prelepo slovensko petje. Toraj še enkrat hvala! Slava Slovenceem! —e—h.

Cerkvene zadeve.

Srebrna sv. meša v Konjicah, dne 19. julija 1893.

Genljivo in veličastno je gledati novomašnika maziljenca Gospodovega prvokrat pred oltarjem, da opravlja najsvetejšo daritev, ter Jezusa prvokrat pokliče iz sv. nebes. Oh kdo zapopade misli, ki tokrat drvijo po njegovi glavi in zapopade sklepe, ki se rodijo v njegovem ognjapolnem srcu. Eno je gotovo, da vsak nastopa duhovniško službo poln navdušenosti in srčne ljubezni do dveh mu svetih reči: do sv. katoliške cerkve, katere služabnik je in do ljubega naroda, iz katerega izhaja. Vendar, ako hoče to svojo dolžnost do obeh vsestransko in na tenko spolnjevati, koliko britkosti in žalosti in grenkosti mora v svojem vzvišenem poklicu pokusiti. Ako komu, to posebno duhovniku veljajo besede sv. pisma, da je vojskovanje naše življenje. Blagor mu, kdor ne opeša, ampak tudi v borbi čvrsto stoji — je mož na svojem mestu. Tolaži ga beseda Kristusova »učenec ni več od učenika« in »so mene preganjali, bodo tudi vas«. Ob takih trenutkih pač duhovnik rad vzdihne in misli nazaj na brezskrbna, mlada dijaška leta, bodi-si že gimnazijska ali pa čez vse prijetna bogoslovna leta, kjer smo se ljubi tovariši kot sinovi enega očeta in ene matere za vse dobro vneli in o prihodnji sreči senjari. O predragi tovariši šolskih let, ne zginete mi nikolji iz spomina! Vas videti in objeti še vedno želim. Ni se tedaj čuditi, da se tovariši v poznejših letih radi shajajo, porazveselijo, rekel bi, pomladijo, zavezo staro bratovsko ponovijo.

Dne 18. in 19. julija bile so »zlate Konjice« priča takega snidenja. Prišli so namreč k nam ne mladenčinovomešniki, ampak mož, ki so se že veliko trudili in bojevali za čast božjo in za dobro naroda našega, da marsikateremu je že skrb in trud pobelila glavo. Prišli so, da obhajajo v sredo dne 19. julija svoje srebrne sv. meše, bili so namreč pred 25 leti od rajnega kneza in

škofa poslani, da oznanjujejo Jezusa Križanega po lepi naši lavantinski vladikovini, da učijo verne Slovence krščansko živeti. O to so bili nepozabni dnevi za Konjice, dnevi veselja in radosti, ker smo pozdravljali 10 tovarišev našega preč. gospoda nadžupnika in toliko visokih gostov v svoji sredi imeli. Pa zakaj tudi ne bi bilo veselje veliko? Četrstoletja je minilo in prehitelo prek Vaših glav in zdaj pa se po tolikem času snidete ravno pri nas, da se Bogu za vse milosti zahvalite in da se po 25 letih med seboj v Gospodu razveselite. Vesela pa Vam je tudi hvaležna Konjiška nadžupnija nasproti hitela in Vam oč. gg. jubilanti po slabih močeh za prijeten ostanek pri nas oskrbela. (Konec prih.)

Cerkev Matere Božje „na hribci“ v Vitanji.

Častno je za vsako občino, ki ima krasno cerkev v svoji sredini. S tem se lahko ponaša Vitanjska fara, ki ima sicer precej zapuščeno župnijsko cerkev, pa za njeno popravilo obstoji »cerkvena družba«; vendar ima še »drugo« farno cerkev Matere Božje »na hribci«, ki se sme prištevati najlepšim cerkvam. V tej se namreč opravlja vsa služba Božja od Velike noči do vseh Svetnikov. Letos smo se v njo preselili še le pretečeno nedeljo zaradi popravil, ki so se v njej vršila skozi tri mesece.

Presbiterij in sprednji del ladije je s fresko-slikami veličastno ozaljšal g. J. Brollo, slikar iz Gemone na lalijanskem; veliki oltar je prenovil g. F. Krašovec, pozlata iz Celja, s toliko dovršenostjo, da se je zares pokazal kot mojstra svoje stroke in zaslužil vse priznanje. Stroškov za vsa popravila se je nabralo čez 2000 gld., ki se bodo kmalu poplačali z milimi darovi, kar kaže, da je ljudstvo tudi vneto za Božjo čast. Samo nekaj je še želeli, da bi se v kratkem tudi ostali del cerkve enako okrasil. Če bi se kdo zunaj naše župnije znašel, ki bi k temu pripomogel, vložil bi »na hribci« svoj donesek na velike obresti, Mati Božja bi mu jih delila.

Nove sv. maše.

V naši škofiji bode letos nove sv. maše te-le dni: 30. julija gg.: Alojzij Čizek na Pilstanji, Anton Postružnik v Brežicah in Matej Tertinek v Rušah. — 6. avgusta Ivan Kolarič pri Sv. Marjeti niže Ptuja, Matej Meznarič v Ljutomeru in Matej Osenjak v Št. Lovrenci na Dravskem polju. — 15. avgusta Ivan Gorišek na Pilstanji, Jakob Kozar v Negovi in Fr. Šaloven v Velenju. — 20. avgusta Henrik Hraševac v Št. Juriji ob Ščavnici; Alojzij Kokelj v Javorji, Ant. Ravšel v Središču, Martin Rošker pri Sv. Benediktu in Jakob Vindiš na Leskovci. — 27. avgusta Jožef Meško pri Veliki nedelji tik Ormoža.

V Marija-Celje!

Lansko leto ni bilo znižanega vlaka v Marijino-Celje, kakor sem v »Slov. Gospodarju« poročal pa je letos gotovo. Dragi Slovenci, ne zamudite lepe prilike slovesnega romanja! Vlak stane v Neuberg in nazaj od postaje Slov. Bistrice 5 gld, 50 kr.; iz Pragerskega 5 gld, 20 kr.; iz Rač tudi tako in enako od Hoč; iz Maribora pa 5 gld. Vozni listki dobivajo se tudi pri Jakobu Sagadinu, krčmarji v Sesterzah. J. K.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Slov. Bistrica 5 fl., Dobova 12 fl., Gotovlje 5 fl. 50 kr., Trbovlje 15 fl., Sv. Tomaž pri Veliki Nedelji 10 fl., Sv. Ilij v Slov. Goricah 15 fl. 53 kr., Kozje 5 fl., Polje 10 fl., Buče 5 fl. 26 kr., Dobje 10 fl., Žusem 5 fl., Slivnica pri Celji 5 fl., Dramlje 2 fl. 30 kr., Sv. Jurij na južni žel. 2 fl. 58 kr., Sv. Vid pri Ponkvi 50 kr., Jarenina

50 fl., Sv. Anton v Slov. goricah 1 fl. 89 kr., Ljutomer 12 fl. 37 kr.

Gospodarske stvari.

Štaj. vinorejsko društvo.

V Gradcu se je več vinogradnikov v tem zjedini, da se osnuje »prvo štajersko vinorejsko društvo«, katerega namen pri strogo mednarodnem značaju bode zatiranje trtne uši in pospeševanje vinoreje na Štajarskem. Do sedaj se je podpiralo društvo »Allgemeiner österr. Weinbauverein« na Spodnjem Avstrijskem, katero je pa za vinorejo na Spodnjem in Srednjem Štajarskem malo ali skoraj nič storilo. »Prvo štajersko vinorejsko društvo« se nadeja radi tega, da ne bode ostalo brez podpore, da bodo udje spod. avstrijskega društva raje pristopili domačemu štajerskemu ter da bode tako zamoglo s podružničnimi trtnimi sadišči vinorejcem izdatno pomagati.

Dalje bode naloga tega društva, pri visoki vladi na to delovati, da se znižajo davki naših že toliko let hirajočih vinogradov. Tudi bode društvo skrbelo, da se postavne določbe od 28. marca 1892, zadevajoč državna brezobrestna posojila toliko spremenene, da ne bode samo tisti vinogradnik, kateremu je že trtna uš vinsko trto ugonobila, marveč vsak, kateri bode hotel svoj vinograd z ameriško trto nasaditi, brezobrestno državno posojilo dobil. Iz Maribora in tudi iz Ptuja so se že oglašili vinorejci, kateri so voljni osnovati okrajne podružnice in upati je, da tudi drugi okraji, kjer se prebivalci z vinorejo pečajo, v tej zadevi ne bodo zaostali.

Vsaka podružnica bode dobila iz državnih trsnic trte v ta namen, da naredi svoja trtna sadišča v župnijah in občinah, kjer bode potreba. V teh trsnicah bode potem lahko vsak vinorejec vsa dela opazoval, se sam izurjeval ali pa tudi svoje viničarije v raznih trtnih opravkih izuriti pustil, ter bode slednjič kot ud »Prvega štaj. vinorejskega društva« potrebne ameriške trte brezplačno dobaval. Ker bode to društvo tako velevažno za Spodnji Štajer, je pričakovati, da ne bode posestnika, ki ne bi pristopil kot ud »Prvem štaj. vinorejskemu društvu«.

Osnovni shod bode dne 1. avgusta t. l. Kraj se bode v kratkem objavil, posebna povabila se pa ne bodo razpošiljala. Nasveti naj se blagovolijo pošiljati gospodu Jožefu Baumgärtnerju v Gradec, Albrechts-Gasse 4.

Sejmovi. Dne 31. julija v Dolu, v Konjicah, v Gomilici, pri Sv. Lovrenci v Slov. goricah, v Ormožu, pri Sv. Martinu pod Vurberkom, v Marenbergu, v Kostivnici in v Zagorju. Dne 1. avgusta v Radgoni. Dne 2. avgusta pri Sv. Lenartu v Slov. goricah in v Lučanah. Dne 4. avgusta pri Šentilju tik Šoštanja in na Sv. gorah.

Dopisi.

Iz Maribora. (Prijazno vabilo.) Zbralo se je več slovenskih visokošolcev dunajskih, ki tudi v velikem prestolnem mestu niso pozabili svoje duhovske matere svete katoliške cerkve in pa prelube slovenske domovine svoje. Sklenili so, da hočejo ustanoviti posebno dijaško društvo z imenom »Danica«. V njem se naj skrbno varujejo in gojijo katoliška zavest, avstrijsko domoljubje in pa rodoljubje slovensko. Predsednik začas-